

РЕШЕНИЕ

№ 4790

гр. София, 21.08.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в закрито заседание на 21.08.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **2793** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 294-298 АПК.

Образувано е по жалба от 15.03.2012г.,уточнена с жалба от 29.03.2012г. на Е. Н. Г.,С. Х. Г. и Н. Е. Г. от [населено място], срещу постановление от 29.02.2012г. по изп.д. 20128440400252 на ЧИС рег. № 844 С. Я., с район на действие СГС. С постановлението, на основание чл. 282 ал.1 т.5 от АПК е прекратено изпълнително производство, образувано по молба от 27.01.2012г. на жалбоподателите Г. до ЧСИ,за изпълнение на приложено към нея решение от 25.05.2006г., постановено по адм.д. № 4050 по описа на СГС ,АО,III-Д състав ,влязло в сила на 13.02.2007г. Поддържа се, че неправилно ЧСИ е прил, че административния орган е изпълнил цитираното съдебно решение, издавайки заповед № РД-09-50-1300/29.07.2010г., от което задължението му за изпълнение на съдебния акт е погасено. Поради това се моли съдът да отмени атакуваното постановление.

Частният съдебен изпълнител рег. № 844 С. Я., с район на действие СГС представя мотиви по обжалваните действия. Твърди, че е прекратил изпълнителното производство, след като се е запознал с доказателствата по изпълнителното дело и с молбата ,вх. № 06754/23.02.2012г. от главния архитект на Столична община за прекратяване на производството на основание чл.282,ал.1,т.5 АПК, поради погасяване на задължението на административния орган,произтичащо от влязлото в сила решение от 25.05.2006г. по адм. д. №4050/2003г.,СГС,АО,III-Д, с изпълнението му, установено с влязлата в сила заповед № РД-09-50-1300/29.07.2010г.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и приложените по

изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от легитимирано за това лице – взыскател в изпълнителното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Изп. дело 20128440400252/2012г. на ЧСИ рег. № 844 С. Б. Я. с район на действие СГС е образувано на 27.01.2012г. по молба от Е. Н. Г., С. Х. Г. и Н. Е. Г. срещу главния архитект на Столична община. Като изпълнително основание е представено решение от 25.05.2006г., постановено по адм.д. № 4050 по описа на СГС ,АО,III-Д състав ,влязло в сила на 13.02.2007г.С решението е отменена заповед № РД-09-50-35 от 22.01.2003г. на главния архитект на Столична община, с която е одобрено изменение на план за застрояване и регулация на УПИ II,III и IV,кв.87,м.”Разсадника-К.”,град С. и преписката е върната на административния орган за постановяване на административен акт по молба, вх. № ГР-94-Л-51/28.08.2002г.,при съобразяване на мотивите на решение постановено по адм.д. № 911/1998г.от състав на СГС. Изпълнението е започнало с изпращане на покана за доброволно изпълнение до длъжника, който с молба от 23.02.2012г. е възразил срещу изпълнението и е направил искане за прекратяване на изпълнителното производство, на основание чл.282 ал.1,т.5 АПК, поради погасяване на задължението. Изложил е доводи, че в изпълнение на това решение и във връзка с подадено от жалбоподателите заявление за устройствена процедура, вх. № ГР-94-Л-51/05.02.2008г. е издадена заповед № РД-09-50-1300/29.07-2010г. на главния архитект на СО, с която на основание чл.135 ал.1 и ал.3 от ЗУТ във връзка с чл.131 и чл.134 ал.2 т.6 от ЗУТ ,приложение към чл.3,ал.2,т.2 от ЗУЗСО във връзка с чл.22,ал.4 от ЗУТ и чл.12 ,чл.13,ал.4 и чл.104 ал.1 от Наредба № 2 от 26.04.2006г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните схеми на урбанизираните територии, административния орган е отказал да разреши изработването на проект за изменение на плана за регулация и застрояване на УПИ I-за ОЖС и КОО за обособяване на самостоятелен УПИ за ПИ пл. № 516,кв. 87,м. „Разсадника –К.” по плана на [населено място]. Заповедта е била оспорена пред съда като незаконосъобразна, като с влязло в сила решение №4083/08.12.2010г. по адм.д. № 5772/2010г. на АССГ,II отделение,33 състав е била отхвърлена жалбата на оспорващите в настоящото производство Г.. При този правен резултат съдебният изпълнител е приел, че изпълнителното производство следва да бъде прекратено и е в този смисъл е издал постановление от 29.02.2012г. В мотивите, представени в настоящото производство съдебният изпълнител поддържа, че е прекратил изпълнителното производство на основание чл.282 ал.1 т.5 от АПК, като в съобщенията до страните е допусната техническа грешка при изписване на основанията за прекратяване - чл.433 ГПК. Предвид така установените факти съдът намира, че изпълнителното производство по изп.д. № 20128440400252/2012г. законосъобразно е прекратено на основание чл. 282, ал. 1, т. 5 от АПК, поради погасяване на задължението. Заповед № РД-09-50-1300/29.07-2010г. на главния архитект на СО, е издадена в изпълнение на влязлото в сила съдебно решение от 25.05.2006г., постановено по адм.д. № 4050 по описа на СГС ,АО,III-Д състав ,влязло в сила на 13.02.2007. За пълнота на изложението предвид наведените доводи от жалбоподателите, че по същество в случая се касае до неизпълнение на друго влязло в сила на 14.02.2002г.съдебно

решение, постановено по адм.д. 911/1998г. на СГС „АО,Ш „Д”,с което е отменен писмен отказ на кмета на район „К. поляна” по искане на Е. и С. Г. за частично изменение на ЗРП за имот пл.№ 516,кв.87 и преписката е върната за ново произнасяне, съдът приема следното: Даването на указания по тълкуване и прилагане на закона и връщането на преписката на административния орган за ново произнасяне не превръщат едно съдебно решение в изпълнително основание. Неизпълнението на указанията по тълкуване и прилагане на закона обуславя незаконосъобразността на новоиздадения административен акт, която се констатира в съдебно производство по неговото оспорване. Обратно на твърденията на жалбоподателите,това съдебно решение не поражда възникването на ликвидно административно право за вискателя в изпълнителното производство. Според настоящия състав, съдебното решение по административно дело може да бъде изпълнително основание само в случая, когато съдът решава спора по същество, в хипотезата на чл. 173, ал.1 АПК. В този случай постановеното съдебно решение замества административния акт и представлява юридически факт, от който директно възникват административни права и задължения за страните по материалното административно правоотношение. Когато съдът отменя административния акт без да се произнесе по предмета на материалното административно правоотношение, съдебното решение не може да представлява годно изпълнително основание. В конкретния случай това съдебно решение не задължава само по себе си главния архитект на Столична община да издаде мотивирано предписание по чл.135 от ЗУТ за допускане на устройствена процедура по заявлението на жалбоподателите така както са го поискали, без да се съобрази с действащата нормативна уредба по ЗУТ за допускане и одобряване на изменение на действащия регулационен и застроителен план на местността.

Мотивиран така, Административен съд София-град,Второ отделение,39 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Г.,С. Х. Г. и Н. Е. Г. от [населено място], срещу постановление от 29.02.2012г. по изп.д. 20128440400252/2012г. на ЧИС рег. № 844 С. Я., с район на действие СГС, с което е прекратено производството на основание чл.282,ал.1,т.5 от АПК.

Решението е окончателно,съгласно чл.298 ал.4 от АПК .

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: